

AKZO NOBEL ART FOUNDATION NIET OPGESPLITST NA DE RECENTE VERKOOP VAN DE CHEMIETAK

Salomonsoordeel redt collectie

HESTER ALBERDINGKK THIJM IS EEN FENOMEEN IN DE NEDERLANDSE KUNSTWERELD. Al drieëntwintig jaar bouwt zij in dienst van AkzoNobel aan een van de belangrijkste bedrijfscollecties in ons land. De rijke verzameling, die al vele crises overleefde, is van museale waarde en blijft ook na de splitsing van de Nederlandse multinational in Paints & Coatings en Chemicals en de recente verkoop van de chemietak aan het Amerikaanse private-equityhuis Carlyle Group bijeen. „De Art Foundation wordt niet opgesplitst. Een Salomonsoordeel”, zegt ceo Thierry Vanlancker van AkzoNobel.

door Paola van de Velde

Wat je liefhebt, dat koester je. Zo ook de zorgvuldig opgebouwde kunstcollectie, die jaarlijks over een aankoopbudget van €300.000 kan beschikken. „Toch was het niet ondenkbaar dat de bedrijfsverzameling eveneens opgedeeld zou worden,” vertelt Alberdingk Thijm. „Tenslotte zijn alle aankopen met gemeenschappelijk geld van zowel onze verf- en lakken-divisie als de chemietak gedaan. Ik hield dan ook mijn hart vast. Want splitsing zou tot kapitaalvernietiging leiden, omdat je - als eerlijk delen vereist is - toch de ruggengraat uit de collectie haalt.”

De Art Foundation blijft bijeen, is derhalve wel een feestje waard. Morgen opent minister Ingrid Engels (Cultuur) de expositie *Common Ground* in de AkzoNobel Art Space in

Nieuwe aanwinst: een monumentale gouache van Charles Avery. FOTO COOPER DODDS

het hoofdkantoor aan de Amsterdamse Zuidas. De tentoonstelling, waarin het werk van 40 internationale kunstenaars is te zien, gaat over plaatsen waar mensen elkaar ontmoeten, op fysiek, intellectueel en spiritueel niveau. „Chemicals blijft voorlopig nog enige ja-

ren in hetzelfde kantoorgebouw werken, dus onze Art Space is zowel letterlijk als figuurlijk 'gemeenschappelijke grond', zeggen Alberdingk Thijm en Vanlancker lachend.

De voor iedereen vrij toegankelijke tentoonstellingsruimte is een groot succes

gebleken. Sinds de opening in 2016 zijn er al meer dan 100.000 bezoekers geweest. „Dat is boven verwachting. De Art Space ontsluit de betonnen bunkers aan de Zuidas. De spreekwoordelijke ivoren toren opent zich en verbindt collega's, klanten, scholieren en passanten, kunstenaars en kunstliefhebbers. Oma's met kinderwagens lopen er naast snelle zakenjongens. De ruimte is multifunctioneel en dynamisch en het werkt. We ontvangen hier tal van schoolklassen voor rondleidingen, maar geven ook leiderschapscursussen voor managers.”

Waarden

Topman Thierry Vanlancker ziet dat graag. „Een bedrijf is meer dan getallen, spreadsheets en supply-chains. De kunst weerspiegelt wie wij zijn. Ze onderstreept onze waarden. Want kunst is meer dan een mooi plaatje. Bovendien stemt hedendaagse kunst, juist door zijn hoekige meerkantigheid, tot nadenken. Het stimuleert je om jezelf en andere dingen in vraag te stellen. Dat vind ik belangrijk. Juist die uitnodiging tot reflectie maakt het waard om te investeren in een kwalitatief goede bedrijfscollectie.”

Vanlancker, die wetenschapsfilosofie heeft gestudeerd voordat hij ingenieur werd, heeft een groot hart voor de kunst. Als geboren en getogen Gentenaar was hij kind aan huis in het lokale museum, het huidige SMAK, dat jarenlang geleid

'Kunst weerspiegelt wie wij zijn'

door de legendarische directeur Jan Hoet. „Wij woonden vlakbij het Citadelpark, waarin het museum staat en mijn broer en ik gingen er regelmatig binnen. Jan Hoet was een controversiële figuur. Ik herinner mij nog het eerste werk dat hij kocht van de Duitse kunstenaar Josef Beuys. Een rek met schroe-

ven en werktuigen voor een kapitaal bedrag. Ik vond het als jongen vreemd, maar intrigerend.”

Stimulerend

De Vlaming vindt het belangrijk de bedrijfscollectie voort te zetten. „Natuurlijk zijn niet al onze 35.000 medewerkers kunstliefhebbers. Tegen de meer pragmatische ingestelde werknemers, die van het geld dat we uitgeven aan een schilderij liever een nieuwe koffiemachine kopen, zeg ik dat investeren in jong talent en in een stimulerende werkomgeving ook bij onze bedrijfscultuur horen. En al

is het ons daar niet om te doen: het is tevens een goede investering. Hester heeft een neus voor jonge kunstenaars die echt iets te vertellen hebben. Die koopt ze vaak al heel vroeg in hun carrière voor schappelijke bedragen. Zoveel jaar later kun je gerust een paar nullen achter die oorspronkelijk aankooprijzen zetten, zoveel zijn

ze in waarde gestegen.”

Een leuke bijkomstigheid, knikt Alberdingk Thijm, die echter benadrukt dat ze zelden of nooit een werk afstoot of verkoopt. „Wij gaan bij voorkeur een langdurige relatie aan met de kunstenaars die we verzamelen. Ook dat is duurzaamheid, een belangrijke waarde binnen het bedrijf. Van kunstenaars als Hans Op de Beeck, Robert Zandvliet, Michael Wolf, Gijs Frieling en Elspeth Diederix, die ook op de expositie *Common Ground* vertegenwoordigd zijn, bezitten we al tal van werken.”

Dat loyaliteit loont, bewijst ook de recente schenking die de Art Foundation kreeg van de weduwe van schilder Ad Gerritsen. Dertien doeken mocht Hester Alberdingk Thijm uitzoeken uit zijn nalatenschap. Hieronder is ook het monumentale werk *Bonn Petersburg Kabul* uit 2004, dat ook op de tentoonstelling hangt.

De AkzoNobel Art Space aan de Christian Neeffestraat 2 in Amsterdam, is gratis te bezoeken van maandag tot en met vrijdag van 10.00 tot 17.00 uur.

DE CHEMIETAK

Anthony Sadler, Alek Skarlator en Spencer Stone (v.l.n.r.) zijn dankzij Clint Eastwood naast echte helden nu ook filmhelden.

HELDEN ZIJN ZICHZELF

'THE 15:17 TO PARIS'

WAT: film, biografie
REGIE: Clint Eastwood
MET: Anthony Sadler, Alek Skarlator, Spencer Stone
★★★★☆

In 2015 sloot een man zich met een koffer op in het treintoeilet van de Thais. Zwaar bewapend - met onder meer een Kalasjnikov en ruim 300 patronen - kwam hij weer tevoorschijn. In de totale paniek die volgde, wisten enkele treinpassegeers met gewapen voor eigen leven een bloedbad te voorkomen. Clint Eastwood verfilmde hun verhaal.

Bijzonder aan *The 15:17 to Paris* is dat de drie Amerikanen die een sleutelrol speelden bij het verijdelen van deze terroristische

aanslag, zichzelf spelen.

Anthony Sadler, Alek Skarlator en Spencer Stone doen dat niet eens onverdienstelijk.

Eastwood neemt alleen we; een heel lange aanloop en grijpt eerst terug op hun jeugd. Ze leren elkaar als kind kennen. Een reis door Europa brengt hen opnieuw samen, waarbij hun bezoekjes aan Rome, Venetië en Amsterdam zo uit de VVV-folder lijken te komen.

Hun worsteling met de terrorist in de trein zorgt uiteindelijk veel te laat voor de spanning die de rest van de film node ontbeert. Intussen maken het rammelende scenario en de houterige dialogen van *The 15:17 to Paris* het razend moeilijk deze trein op de rails te houden.

Marco Weijers

STOKJE VOOR DE SEKS

'BLOCKERS'

WAT: film, komedie
REGIE: Kay Cannon
MET: Leslie Mann, John Cena, Ike Barinholtz
★★★★☆

Opvoeden is ook durven loslaten. Dat vinden althans de vaders en moeders van de tienermeiden Julie, Kayla en Sam. Tot zij ontdekken dat hun dochters op de avond van het schoolbal hun maagdelijkheid willen verliezen. Meteen springen ze in de auto om hun kroost te

Flauwe grappen domineren komedie over tienermeiden.

behoeden voor deze vleselijke vergissing. Want seks op 'prom-night'? Dat nooit!

De komedie die hieruit voortvloeit zou aanvankelijk *Cockblockers* heten, wat weer straattaal is voor het dwarsbomen van een vrijpartij. De puriteinse Amerikaanse filmkeuring hief echter een waarschuwend vingertje, waarna op de poster het woord 'cock' werd vervangen door het silhouet van een haan. Het typeert de humor van de makers van de film: regisseur Kay Cannon en producent Seth Rogan.

Hun moppen zijn vooral plat, ranzig, homofoob en worden overgoten met alle denkbare lichaamssappen. Een grap over de dubbelzinnigheden van de emoji-taal is nog geestig. Maar een wedstrijdje 'buttchugging' (het anaal innemen van bier) slaat dan weer dood als een... ehm... biertje. Dat de film de tienermeiden uiteindelijk zelf over hun eigen (leefdes-)lot laat beslissen, maakt deze komedie nog enigszins sympathiek.

Eric le Duc

De Telegraaf

maandag t/m zaterdag de krant, de hele week digitaal

€31,50 per maand!

DE EERSTE 2 MAANDEN CADEAU!

Ja, ik neem een jaarabonnement en betaal € 31,50 per maand

Naam: M ☐ V ☐

Straat:

Postcode: Plaats:

E-mail:

Telefoon:

Geboortedatum:

Ingangsdatum: ☐ zo spoedig mogelijk ☐ per -- -- 2018 (vul datum in)

Ik mag De Telegraaf om maandelijks € 31,50 af te schrijven.

Mijn IBAN rekeningnr. is:

Handtekening:

Stuur de ingevulde bon in een envelop zonder postzegel naar: De Telegraaf, Abonneeservice, Antwoordnr. 15701, 1050 VG Amsterdam. U kunt zich ook aanmelden via www.telegraaf.nl/12maanden. Het abonnement loopt tot wederopzegging, u betaalt maandelijks via automatische incasso.

Prijs alleen geldig in Nederland. Persoonsgegevens worden verwerkt conform de TMG Privacyverklaring, zie www.tmg.nl/privacy. Door ondertekening van deze bon gaat u akkoord met onze algemene voorwaarden, zie www.tmg.nl/abonnementsvoorwaarden. Na de actieperiode gelden de reguliere abonnementsstarieven. Kijk hiervoor op mijnmedia.nl.

De Telegraaf

MONSTERPAK ZIT ALS GEGOTEN

'DER HAUPTMANN'

WAT: film, oorlog
REGIE: Robert Schwentke
MET: Max Hubacher, Milan Peschel, Frederick Lau
★★★★☆

De griezeligste film van het jaar moet het niet hebben van bovennatuurlijke krachten of monsters. Geen monsters in de strikte zin van het woord tenminste, want iedereen weet dat de nazi's er in WOII onmenselijke tactieken op nahielden.

Tegen het eind van de oorlog in 1945 winnen de geallieerden steeds meer terrein en wordt het Duitse leger uiteengeslagen. Soldaat Willi Herold raakt gescheiden van zijn eenheid. Hij wordt aangezien voor deserteur - daar zijn er zat van - en opgejaagd als een

Soldaat Willi Herold (Max Hubacher) kleedt zich als monster en wordt er daadwerkelijk een in 'Der Hauptmann'.

Schweinchen. Dan vindt hij het uniform van een hoge nazi-officier. De broek is te lang en de overjas zwabbert om zijn hongerige lichaam, maar met een giga portie bluf weet hij te overtuigen. Enger dan of hij wordt ontmaskerd of niet, is dat Willi (een formidabele Max Hubacher) zelf ook steeds meer in de rol groeit die past bij zijn nieuwe kapiteinspakje. De Führer heeft hem hoogstpersoonlijk op speciale missie gestuurd

en genade is een woord dat hij niet kent. Kleed je als monster en je wordt er vanzelf een.

Tel daarbij op dat zwart-wit elk contrast harder maakt en dat er geen dreigender aanzwellende bas klonk sinds *Jaws*, en *Der Hauptmann* is je reinste nachtmerrie. Zo eentje die totaal ontspoord en waaruit je ook na afloop - blijft zitten bij de afteling! - maar moeilijk ontwaakt.

Tisha Eetgerink

Ceo Thierry Vanlancker en Hester Alberdingk Thijm bij een fonkelnieuw werk van Gijs Frieling in de Art Space. FOTO AMAURY MILLER

Rokjesdag!

SLANK HET VOORJAAR IN DOOR CRYOLIPOLYSE

Cryolipolyse is een behandeling voor het vernietigen van vetcellen op bijvoorbeeld armen, buik, billen of benen. Vercellen worden gereguleerd gekoeld en verwarmd; hierdoor breken ze af, worden op natuurlijke wijze door het lichaam afgevoerd en verdwijnen definitief. In slechts één cryo-behandeling bereikt je tot 22% reductie van het onderhuidse vetweefsel.

Kijk op www.dorien.nl voor meer informatie of bel voor een persoonlijk adviesgesprek.

Dorien.nl
Anti-Aging Center

Centraal in Midden-Nederland
Tel. (0487) 51 75 34

DruTen
info@dorien.nl